

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

מיטפשמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

מאוד בת ליון וכתיב (זכריה 3) רני ושמחי בת ליון בחזקה
 עשה היא חוננה (ישעיה סח) שום אשים צדי תגל כפסי
 גלגלי . דיא נגילה וכסענהה נך רי אבין פחה זה היום עשה
 רי נגילה וכסענהה צו און חמי יודעין ציי לשונות אס צייס
 אס שהקב"ה כיון שזא שלמה ופירש נגילה וכסענהה נך היא
 שהקב"ה . נך בישועתך . נך בחורתך . נך ברחמך עכ"ל
 המדרש הנה לדיק כזה שהיא בחורגת נגילה וכסענהה נך
 יעברצ לו ידיות די ונטפח לוף בורדלו אז יסיר ונונו כל
 החלות הגופניות והחונור יעשה למה וז"ל חכמי די אלהיך
 כסענהה לנדרגיה כזו שמדע ומעשים אהבה אליקות ומצחין
 שחכמי די והאבותי גדלה על כל ואז ונויילא לא תחזיק וגי
 ונזה יובן קטיות הרעונן ז"ל אך סייך לאז בלא תחזיק דבר
 שאין ציר אדם להזהר וכו' עכ"ל ולהכיל כיחא כי אס יתן
 אים אס כל הין ציתי בזההה צו יצרו לי ונויילא יסיר
 ונוני כל מעטגי עילס ולא יחזיק ולא יחמוד וכן וקיסא
 לרישא ויודרש עפ"י דבריהם ז"ל שאין אדם יוכל לבא
 לנדרגיה שיבזין ומעשים אהבה די עד סיקר ונונו כל
 המעטגי עילס והאון וכך היא דרכה של חיה פת בנולח חאלל
 ופי און סכוכה שיחבל רק פת בנולח והלא רצוני הקדוש
 סתיה לו כל ונעדי עולם כידוע ונהגורח ואור גלי וידוע
 לפיך שלא כסיתו אפילו באלבע קענה שלי וכו' אלא
 סכוכה סירגיס בכל ונעדי ונוטעוים העולם רק טעם פת
 בנולח והוא ללך סקר ונונו כל מעטגי האון וכזה שועתי
 מהרב הלדיק **מאפטא** כ"י אורה על עצמו סכל ונאלכיס
 ונעדימו ונוטעוים שאוכל ונרגיס צו ונריות וטעונו כלענה
 ונאם עכ"ל . ולזה לריך זהירות יתירה וכסיצא אדם
 לנדרגיה זו אז ונויילא ונרגיס אהבה הקב"ה ובכל דרכו ידע
 שאין קדוש כזו ואין אהבה כאהבה הש"י ותמיד די לבדו
 הקבל עליו דיצור חכמי די אלהיך בכל ונעשו ומכועותיו
 וז"ל לא תחזיק וגי וזו תקבל עלך חכמי די אלהיך וגי
 ובכל דרכך נה אור לאור בזה החיים :

משפטים

(עיקר הפרשה ומשפטים חקר וכאזד הקונטרס ומצל וגו'
 חלח ונלחתי בהלקיעים כ"י של איא ז"ל והעתקתי לבאן) .
אלה המשפטים אשר תשים לפנים וגי ונרצו הלדיק
מאפטא כ"י תיקון הדיכיס בנה שהא
 לפנים היינו אותיות שלפני סס אלכיס שהא שס
 אכדע"ס וורה רחמים פשוטים עכ"ל הקדוש :
בוהיק פרשה זו כי יכלו אנשים אילין ויבאל וק"ס .
 ומפס אשה הרה דא כנסת ישראל . וילאו
 לדיה בגלותא . ענש יענש הק"ו . כאקר יסית עליו צעל
 אשה דא קב"ה עכ"ל . ואפשר לפרש גורר אונורו וכתן
 בפלילים לפי שמדע ומחלוקה הרעונן והרעונן ז"ל הרעונן
 יל בקפר המדע כהז כי טעם חיוב העכו"ם הוטעזדים

הוא ללך קלא חנני די אוננה פי וכו' והיטיגורו החלצ"ד
 והרעונן ז"ל כי וזה צנך סוף סוף ונלה עושים נקום דבר
 הולך . ופירשו סס ז"ל כי העינש הוא ללך שהוקיפו לענות
 יתר וכדי העברה אש"ר גור די והוא חונור חמי קלפתי ונעע
 והס עצרו לרעה וכו' עכ"ל . ח"א וכתן בפלילים כלומר
 שהקב"ה וצית דוטי הלדק יספצו דבריהם אס עור לרעה אס
 לא ונזה גורר אונורו ואס אסין יהיס היינו טעור לרעה אז
 ונחה כפס תחת כפס :

או יאמר

ענש יענש כאקר יסית עליו צעל האשה פי
 שאין רשות להק"ס להעניש וליסר לישראל
 אלא כפי אשר יסית עליו צעל האשה פי כפי וזה טעור
 הש"י על ישראל . ונולח עליו קחי על ישראל ויבן על פי
 דבריהם ז"ל (כחוצית פי צו דיימי גזירות) ג' טעונות הללו נלח
 ג' פעוים כתיב השנעתי אהכס נכות ירוסלים וגו' אחר
 קלא יעלו ישראל חנומה . ואחד שהטעני הקב"ה לישראל
 קלא ינורו בעכו"ם . ואחד שהטעני הקב"ה אס העכו"ם
 קלא יתעבדו לישראל יתר ונדלו וכו' עכ"ל . וזה ונחיר
 הנתיב להק"ס ואיור לו קלא יענוס לישראל אלא כפי וזה
 טיטוס עליו על ישראל צעל האשה דא קב"ה . ואס לא
 יקיים שנועתו אז וכתן בפלילים בחסצין לרק ואס אסון
 יהיה ונחה כפס תחת כפס ע"ד אוננה ז"ל (ראש הסנה
 פי"ג) תחת נח"י אציא זהב ותחת הברזל אציא כסף ותחת רי
 עקיבא וחציריו וכו' וזו יעלו מוסיעיים בזה ליון לשפוע אס
 הר עשו והיתה לדי הטלוכה :

תרומה

(עיקר פרשה תרומה חקר וכאזד הקונטרס ומצל וגו'
 חלח ונלחתי בהלקיעים כ"י של איא ז"ל והעתקתי לבאן) :

וראה

ועשה בחצנתם אשר אחה ונראה בזה וגי כי
 הילת"ד נקרא הר כו"ט לעתיד ידעה ללדיקים
 כהר וכל וזה טעורא הרה לבני אדם ונקיחס ונחויצ
 האדם לעשות האיופק בדוגומו חסו בחצנית הזה טעהר
 ונראה אוחך בחצנית הזה מעשה נקדושה עד"ו אס ונכטיס
 נך התפארות נגד בני אדם חכטיס וייד התתפארות זה
 לקדושה ועד"ו כעס ונאה וכוילא . וכל הודות חכטיס
 להכלל קדושה :

וראה

ועשה בחצנתם וגי כי בעה"ט ז"ל ג' צוקרה
 הכא ואידך וראה אס דרך עולב צי . וראה בטיס
 לבניך פי אס דרך עילב צי וראה ועשה בחצניתם אשר
 אחה ונראה בזה שחצא להר הבית לבית המקדש להתפלל
 ולסודות ויתכפר לך כונו סקירר שלמה בחפלתו אס יחעא
 אים לאיס וגי ונא אל הנקוס הזה ואס מעשה כן וראה
 בטיס לבניך עכ"ל בעה"ט ויתכן לפרש עפ"י דבריהם ז"ל
 צוהר הקדוש בראשית ונארס חקר דאיתברו אסקרל לרביית
 וכו' וקלטא על כל איתון רצ"ח אפי זעורא צ"כ דאיתחזין
לאהענא

לחשכשח בחושי לחטוטן וכי וחייבה זהו וקטליה לכו וכי
 ודל עזרת חסר עיב וביה צפי אחרי וזיל צבינו כד אורייתא
 אזרה להו לצ"כ והחקרשחם והייחם קדושים ודאי דאי
 אשהכח צ"כ קדישא לא נוספתי ויכה וכי דאי צ"כ לא
 אשהכח קדישא וכי וחייבה ציה צהחא רבייה וכי עכ"ל
 הזוה"ק וכל ספרי ווסר ונלחיס וזה צחם חיו הזווג אינו
 כראוי לא די טיט לו עוש גדול כדכתיב וניד לאדם ונה
 שיחו ודרשו רז"ל (חגיגה) אפילו שיחה קלה שבין איש
 לאשתו ונגידין לו בשעת הדין אלא אפילו הצניע שהוא נוהג
 וחסין להו כשמתא ונקרעא אחרת צ"ו והילד הזה עשוק בין
 הקליפות יש להם שליטת עליו עד דחייבית ציה וקטליה
 ליה ואחיס לריך ליתן דין וחשבון על שאיבד כמה נפשות
 עירשאל חסו נקרא סחטני ילדים שקומע ילדיו וכן העולם
 צלל ונכיייה וחיחשנשו בחושי הצלל אס ונשנע נקדושה כ"א
 כפי יכולתו עריח צזה שחיו צכו ויכה לראות צנים וצני
 צנים ונשאיב ווי שאינו ונשנע נקדושה לא יכה לראות צנים
 לצכו כי יווחו חיו צעודס קטנים ע"י לילית שנוחייכה זהו
 וקטלה להו וטדע שהקליפה צ"ו נקראת עולב כו"ט
 צוה"ק פ' נח ר"ח פחה צרבה ד' הוא העשיר ולא יוסף
 עלב ענה הוא דכתיב צעלצון תאכלכה עלצון עליבי ורובא
 צלל כהיו דאנפין וכי וצגי"כ ולא יוסף עלב ענה ודא
 הוא הוא דכתיב ולא אוסף עוד לקלל את האדמה עכ"ל
 ואפ"ל צזה אונרו צעלצ חלדי צנים פ"י אס יסא הזווג
 והסיוונס חיו צעלצ חיימו הקליפה צ"ו חלדי צנים צנים
 דייקא צנים לצד ולא הזכה לראות צנים לצכין כי יווחו חיו
 צעודס קטנים וכדע שהנשכן סיה וריונו על יחוד קב"ה
 ושכינתיה וכן הוא צהדיח צוה"ק פ' תיונה קס"ג ואת
 הנשכן תעשה עשר יריעות הא הכא הוא דיוחול וכי
 דכתיב ציה וסיה הנשכן אחר וכי דהא פקדי אורייתא
 כולתו צרזא דארס דכר וטקצא דכד ונחצון כחדא חיון
 חד הוא דארס וכי עכ"ל סרי דארס לריך להיות דכה
 וטקצא כגונא וצרזא ונשכנא כי צלחיה אינו נקרא אדם
 כו"ט צוה"ק פ' זו וז"ל כל דייקא דלל אשהכח ציה דכר
 וטקצא להו אינו דיוקנא עילאה וכי ח"ח צכל אחר דלל
 אשהכחו דכר וטקצא כחדא קצ"ה לא שוויה ונדוריה צההוא
 אחר וצרכאן לא ונשהכח ציה אלא צאהר דאשהכח דכר
 וטקצא וכי דאפילו אדם לא איהקרי אלא דכר וטקצא
 כחדא וכי עכ"ל וכן הוא צצ"ס פ' הצל על יבוחו ע"ס
 ודייק לבחוב דכר וטקצא כחדא ולא כגו באונרו דכר וטקצא
 יוצן עפ"י דצריהס ז"ל איש ואשה שלום ציניהס שס י"ה
 ציניהס קענה ציניהס נקהלק היו"ד ונאיש וסיה ונאשה
 וכשתיר אש ואש חיו עד אצרון תאכל היו אפילו אס יש
 זכר וטקצא צחם חין ציניהס אחדה ושלום שס י"ה ונקתלק
 וקצ"ה לא שריא צההוא אחר וזה עדיק באונרו דכר וטקצא
 נחדא כחדא דייקא פ"י צשלום ואחדות ויש לכל אדם להיות
 צקי צשני הסיוננים צטור א"ה סיון ר"ו וצאה"ע ס"ו כ"ה
 ואן ועשה נחם רוח ליוולד ולהחדמות לנשכנא וז"ל וראה

ועשה צחצחיתס היינו להחדמות לנשכנא להיות דכר וטקצא
 אך וראה אס דרך עולב צי שלא יעוש חיו לסי"ח שנקראת
 עולב ואז וראה צנים לצכין וטדע ונחכוי האונס ז"ל וי
 שהוא צמדרינה צניהס שהוא ונולדקי הצנים יש צידו לצעל
 בצירות ע"ד ווי עושל צי לדיק הקצ"ה גזר והלדיק וצעל
 והוא כקר לפני האולך וולכו של עולם צ"ה והוא ונצחיו
 שואצו ויס ונועיי"י הישועה ולהנסיך ספע צרבה על צי
 דוור ולהסרות הסכינה ציניהס לעשות שלום צעולם צכ
 דקתו חכות וועסיו ועשה נחת רוח ליוולד ונוקיים צכל
 דרכיך דעסו ע"ד ששנעמו והרצ הלדיק **חאפטי** כ"י
 צפסיק אהס לצנים סיום סולכס ראשוכס זקניכס וגוי ונחוטצ
 עלך עד שואצ וניו"ך וגוי (ע"י צפרטה כלצים) וזה יסל
 האדם לצכות צעת הזווג לחסין לצכו כשנחם קדושות וסיהו
 וורה סורלות צישראל להורות לעס דרך ד' וללוד דעת
 חיתס להיות ונולדקי ה"ציס ולהספיע שלום על ישראל ח"ח
 הנקורה וראה ועשה צחצחיתס להיות דכר וטקצא צקדושה
 וערה וראה אס דרך עולב צי שלא יעוש בקליפה חיו וזו
 וראה צנים לצכין פ"י סיהו הצנים סולדיס לך ונתייחסס
 צסם צכין להיות נקרא שונך עליהס וסוס עלך וזכו להיות
 וורי סורלות צישראל ללוד דעת את העס ונולדקי הצנים
 להספיע להס רצ עוצ וסלום והו סקיים שלום על ישראל :

או ירצה ע"ד אונרו ויחזר שהיה קהלת חכס עור
 ליווד דעת את העס וז"ל כי טדע דברי הצ
 הלדיק וכי ר' **דוב** ונעזריטטיר ז"ל שרי ציו"ד אינו ונולד
 שרה צה"א ונולד כי הנושככל צקודס החכמה הנורונו צייד
 ואינו ונולד ונכח אל הפועל אז אינו ונולד כלום חועלת
 לחארים ונשאי"כ כשנושככל לה"ה ה' ונולדות הפה סיהו
 להדיצור להוליא החכמה ונכח אל הפועל אז ונולד חועלת
 לחארים ע"כ דצריו הקדושי ז"ל וטדע ונק' אור סנאיר חרס
 ואחלפך חכמה כי צעמוד לנסיפלט לא צלע וצעה ונולד לפועל
 יש גרעין קלת שאינו ט"ח צעת סהוא חכמה אונכס כשסיה
 צהסככלתו לחכמה לשאוצ ונועיי"י הישועה ואינו ונולד
 לפועל יש ג"כ גרעון קלת שאז חין לו כח להסיק חכמה כי
 שצע לצליע וכשפולע לחארים וצלע צלע עור חוספות חכמה
 (ואפ"ל צזה ע"ד שיחת ח"ה אונרס ז"ל הנח הולאה הכנסה
 קרי) עכ"ל וזה יל"פ עכין סכ"ל צסיגטן אחר שרי ציו"ד
 צהסככלתו חכמה ואינו פולטו אינו ונולד לעלמו חכמה
 יתירה כי שצע לצלוע וקרה צה"ה כשפלגו צ"ה ונולדות הפה
 אז ונולד לעלמו חכמה יתירה צכל פעס וכפולטו כך צילנו
 ויל"פ צזה אונרו כי חייס סס למוולאיהס פ"י ונלשון ויס
 חייס ונקור כצע ונועין ונחצרה ושואצ צכל עת צינה ותינה
 כשהוא למוולאיהס צפה וז"ל ויותר שהיה קהלת חכס והצין
 שצע ונלצלוע עוד ליווד דעת את העס והוא עכין ענוק
 ונוצן לנשכיל וטדע כי הקצ"ה צרזא צללוט סעוצ את העולם
 כדי להטיב ולהספיע כי כן ונדרך סעוצ להספיע עוצ חסו
 סשחלסלות כל העולמות צדרך עילה ועלול כדי להספיע זה
 לזה

לזה והנה הנעשים עוצים והולדה שאדם ונולד בהשכל
 מקראים צנים כאוורם ז"ל תולדותיהם של לדיקים ונעשים
 עוצים והם צנים ודאי וכסודם להוליא אל הפועל נולד בכל
 פעם דבר נדבד ונצין צנינה וסופע עליו בכל עת ורנע
 שפע אלהי ונולד צנים לצנים ונלמד דעת את העם והיא
 מולדריקי הרצים להשפיע שלום על ישראל כי בכל פעם
 שמוסיף לעלמו צינה יתירה יולאו צו ישראל לרכיחם ושלום
 להם שיש להם עמוד ויקיד לדיק עולם להשפיע עליו וז"ל וראי
 ונעשה כתבניתם להיות כגומא דלעילא להשפיע ולהטיב
 וללמד דעת להוליא להפעל וראח אס דרך עולב צי סיהא
 השפעתך שפע רב ונעמח שוחק ולא בלגוים נעמח עולבות
 וזו וראח צנים לצניך להוליד בכל פעם צינה יתירה חסו
 שלום על ישראל ונעם הרב הלדיק הגאון ר' **בנימין**
 ז"ל שונעתי כי מודע שנושכן היו נרומו כל התרי"ג נולת
 והשארם היה ונשכל צונשכן נזכר בהנולת ועשה אותה
 וזיהא נולת גוררת נולת ולפ"ז יחייב כשארם עושה
 נולת אחת שיעשה אח"כ עוד כונה נולת אונס זה הוא
 כשעושה הנולת בשלימות ונה הוא השלימות שיעשה
 שנעשה כדכתיב תחת אשר לא עבדת את ד' אלהיך בשנעשה
 ונעוב לבב ונשאי"כ כשארם עולבות ח"ו אינו גוררת לו עוד
 נולת נולת דכשהארם עושה נולת בשלימות ואז גוררת לו
 עוד נולת נקרא הנולת ראשונה צן וסנייה צן הנן ח"א
 ראח ועשה כתבניתם שיעשה הנולת כתבנית השוכן
 שנונעוים צו תרי"ג נולת רק וראח אס דרך עולב צי
 שלא יהא ח"ו בעלבות ואז וראח צנים לצניך כי נולת
 גוררת נולת עכ"ל זה ודאי דהנולת ראשונה נקרא צן
 ע"ד אוורם ז"ל עיקר תולדותיהם של לדיקים ונעשים עוצים
 וס כי ע"י ונעשים עוצים טולד ונלאך עוצ כאוורם ז"ל
 העושה נולת אחת קונה לו פרקליט אחד וכן הן תולדותיו
 ולכאורה יקשה צה דנולת גוררת נולת וא"כ כשעושה
 נולת ח"ך חפטר לו לעשות עבירה אח"כ ועוד לפי
 דבריהם ז"ל עבירה נכבה נולת אח"כ כ"ס דנולת יכבה
 עבירה דהא מדה עוצה נורזה וכו' והפוכי ונערהא לנה
 י וזאפ"ל דעיקר חלו בחרונה אס עושה עבירה בחרונה
 נכבה נולת הקדוש לה ואס עושה הנולת בחרונה נכבה
 עבירה הקדוש לה והכל הולך אחר החסום ותתאה גבר וכך
 הוא גזירת הצורא יתעלה שמו ויתקדש לעד אונס אמרו
 ז"ל פושעי ישראל ונליחי נולת כרינון וא"כ אין לישראל
 שום עבירה דהנולת יכבה ולא יתייחס להם גיהנם כלל
 יון שאין להם עבירות והם אמרו ז"ל פושעי ישראל אין
 אור גיהנם שולגת בהם וקו וננצח הזה וכו' והא לנה לי
 ק"ו ועוד אמרו ז"ל עבירה נכבה נולת ואין עבירה נכבה
 תורה ליצא בארעה וכו' הרי אמרו ז"ל גדולה תלמוד
 שנציא לידי ונעשה הרי דלא התייחס עס גדולה לתלמוד
 אלא באנלעית הנוקצצ וננכה והוא הנועשה עוד אמרו ז"ל
 לא הנדרש עיקר אלא הנועשה ואס כן לנה עבירה נכבה
 נולת ולא תורה : אונס כיחא הכל כשיעמח דשוניא ע"פ

שנציא

והנה הנעשים עוצים והולדה שאדם ונולד בהשכל
 מקראים צנים כאוורם ז"ל תולדותיהם של לדיקים ונעשים
 עוצים והם צנים ודאי וכסודם להוליא אל הפועל נולד בכל
 פעם דבר נדבד ונצין צנינה וסופע עליו בכל עת ורנע
 שפע אלהי ונולד צנים לצנים ונלמד דעת את העם והיא
 מולדריקי הרצים להשפיע שלום על ישראל כי בכל פעם
 שמוסיף לעלמו צינה יתירה יולאו צו ישראל לרכיחם ושלום
 להם שיש להם עמוד ויקיד לדיק עולם להשפיע עליו וז"ל וראי
 ונעשה כתבניתם להיות כגומא דלעילא להשפיע ולהטיב
 וללמד דעת להוליא להפעל וראח אס דרך עולב צי סיהא
 השפעתך שפע רב ונעמח שוחק ולא בלגוים נעמח עולבות
 וזו וראח צנים לצניך להוליד בכל פעם צינה יתירה חסו
 שלום על ישראל ונעם הרב הלדיק הגאון ר' בנימין
 ז"ל שונעתי כי מודע שנושכן היו נרומו כל התרי"ג נולת
 והשארם היה ונשכל צונשכן נזכר בהנולת ועשה אותה
 וזיהא נולת גוררת נולת ולפ"ז יחייב כשארם עושה
 נולת אחת שיעשה אח"כ עוד כונה נולת אונס זה הוא
 כשעושה הנולת בשלימות ונה הוא השלימות שיעשה
 שנעשה כדכתיב תחת אשר לא עבדת את ד' אלהיך בשנעשה
 ונעוב לבב ונשאי"כ כשארם עולבות ח"ו אינו גוררת לו עוד
 נולת נולת דכשהארם עושה נולת בשלימות ואז גוררת לו
 עוד נולת נקרא הנולת ראשונה צן וסנייה צן הנן ח"א
 ראח ועשה כתבניתם שיעשה הנולת כתבנית השוכן
 שנונעוים צו תרי"ג נולת רק וראח אס דרך עולב צי
 שלא יהא ח"ו בעלבות ואז וראח צנים לצניך כי נולת
 גוררת נולת עכ"ל זה ודאי דהנולת ראשונה נקרא צן
 ע"ד אוורם ז"ל עיקר תולדותיהם של לדיקים ונעשים עוצים
 וס כי ע"י ונעשים עוצים טולד ונלאך עוצ כאוורם ז"ל
 העושה נולת אחת קונה לו פרקליט אחד וכן הן תולדותיו
 ולכאורה יקשה צה דנולת גוררת נולת וא"כ כשעושה
 נולת ח"ך חפטר לו לעשות עבירה אח"כ ועוד לפי
 דבריהם ז"ל עבירה נכבה נולת אח"כ כ"ס דנולת יכבה
 עבירה דהא מדה עוצה נורזה וכו' והפוכי ונערהא לנה
 י וזאפ"ל דעיקר חלו בחרונה אס עושה עבירה בחרונה
 נכבה נולת הקדוש לה ואס עושה הנולת בחרונה נכבה
 עבירה הקדוש לה והכל הולך אחר החסום ותתאה גבר וכך
 הוא גזירת הצורא יתעלה שמו ויתקדש לעד אונס אמרו
 ז"ל פושעי ישראל ונליחי נולת כרינון וא"כ אין לישראל
 שום עבירה דהנולת יכבה ולא יתייחס להם גיהנם כלל
 יון שאין להם עבירות והם אמרו ז"ל פושעי ישראל אין
 אור גיהנם שולגת בהם וקו וננצח הזה וכו' והא לנה לי
 ק"ו ועוד אמרו ז"ל עבירה נכבה נולת ואין עבירה נכבה
 תורה ליצא בארעה וכו' הרי אמרו ז"ל גדולה תלמוד
 שנציא לידי ונעשה הרי דלא התייחס עס גדולה לתלמוד
 אלא באנלעית הנוקצצ וננכה והוא הנועשה עוד אמרו ז"ל
 לא הנדרש עיקר אלא הנועשה ואס כן לנה עבירה נכבה
 נולת ולא תורה : אונס כיחא הכל כשיעמח דשוניא ע"פ

שנצח לדי ועשה פי חיה הלמוד גדולה ופרש ואומר זה שנצח לדי ועשה שלח לקיטור חיו עזה יציאת לכלל ועשה והנחור שזה החזירנו למוטב ;

גם יש לפרש וראה צנים לצניך שלום על ישראל פי כשיהיה לך צנים כשרים הוסייחקים צנס צניך ככיל אז שלום על ישראל שלח יבואו חיו לדי עצירות שיצטרכו דיני ישראל לדון עליהם (ורכ"י ז"ל כחוצות פרק עברה פי צענין אחר ע"ש והתורה כפטיש) גם יש לפרש וראה צנים לצניך שלום על ישראל כי כל זמן שאין בן זמני צצית חיברא צציתא ע"ד אונרס ז"ל חסף חלטים אח הרפתי ובומר כל זמן שאין לאשה בן אין לה צניי לחלות קרונה ונשים לה בן חולה צו ווי סבר כלי זה צנך ווי אכל חלטים הללו צנך עכ"ל * וז"ל וראה צנים וגו' אז שלום על ישראל פי שלום על צנות ישראל דלח לייתי לאינלוי עם צעליהם . פי צפרי עץ חיים שער ע"ז פרק י"א :

תצוה

(פרשה חלה חקר וכאזד הקונטרס חבל וכו' חלה ונלחתי צהלקוטים כ"י ח"א ז"ל והעמקתי לבאן חף ששייך לפי חשא לכאורה אונס עבור צא"ד נוכלא גם ופרשה חלה הלגתי פה צכדי לנולח אח הפרשה) :

ויאמר ומה אל הי אכל חמא העם הזה חמאה גדולה ויעשו להם חלתי זהו ועתה חס חשא חמאחם ואם אין ונחתי נח ובומר צמודרטים חיתא אור הקצ"ה להונן חלנולא לח ונח ומה יפה דצרת עכשיו שונה ונשה ויחלו הונן על העץ וכו' . ולכאורה אין להגדרש זה פירוש * אונס יל"פ עפ"י אונרס ז"ל צוסיק צפסקוק וירח העם כי צישש ונשה ובומר ונאן העם דא ערב רב וכו' כיון דחמו יסין ופליאן דעביד ונשה צונלרים אהדרו לגבי ונשה ח"ל קצ"ה לנשה לח חקבל לון אור ונשה נארי דעלנולא כיון דחמו בצורתא דילך צעאין לחאביירא יחזון בצורתך צכל יונא ויכדעון דליח חלטה צר ויכך וקבל לון ונשה וכו' עכ"ל והם הם גרונן לעשיית העגל והחטיאו גם לישראל ולזה אור לו הקצ"ה לך רד כי שחח עונך . עונך דייקא * ואיתא בגמרא לח היו ישראל ראויס לחותה ונעשה רק להורות חסוצה לדורות לזה אור ומה והלדיק עליו אח הדין אכל חמא העם הזה חמאה גדולה . העם דייקא עד שגרמו ויעשו להם גם צני ישראל חלתי זהו * ונחיישב אונור ויעשו ולא כהיב ועשו * וצודלי לח היו ראויס לחותה ונעשה רק ועתה הייטי להורות חסוצה כי אין ועתה חלח חסוצה כדצריהם ז"ל * ועתה ישראל ונה ובומר וגם צהרצה וקונוח בגמרא . גם צציר פרשה כ"א ועתה פן ישלח ידו ולקח גם ונעץ חיים אור ר' אבא צר כהנא ונלמד שפתח לו הקצ"ה פתח של חסוצה אין ועתה חלח חסוצה וכו' והוא אונר פן ואין פן חלח לחו אור הקצ"ה פן ישלח ידו ואכל גם ונעץ חיים חתונה ואם אוכל הוא חי

לעולם לפיכך ישלחו די חלטים ונגן עדן ע"כ : פי חוים ז"ל פתח של חסוצה שיסוב צהסוצה ויקבלטו ולא יבאור עליו ויחא * ואין פן חלח לחו ידוע שכל ונקוס שכלי השומר פן וחל חיו חלח לחו עכ"ל וצטליה הקדוש פי דה"ש אין ועתה חלח חסוצה והואיל ועשה חסוצה ח"כ רחוי לעשות לו תיקון שיזכך חונורו ע"י ויחא ואם יאכל ונעץ חיים ויחיה לעולם לח יזדכך חונורו וישאר צוהונתו לזה גרשו ונע"י כדי שיהא לו תיקון ויזדכך גופו עכ"ל כחזור לדברי וכהה זה היה וענתה ונשה שלח היו רחוי לחותה ונעשה רק ועתה להורות חסוצה לדורות הצאים לזה חס חשא חמאחם ונע"י וידעו דורות הצאים דרכי חסוצה * ואם אין חסוצה חיו ונע"י ונחתי נח כי חתי גרונתי צוה שקבלתי הערת רב עד שאונר לו הקצ"ה סלחתי והורה חסוצה לדורות הצאים * ולזה צחונת צטל ונאור ונחתי נח * ונדוע דצני אחד קדוש ונדבר הרב הלדיק וכו' ר' **פנחס** ז"ל עעם לנשה חל פרשה חלה צצבוע שחל צו פורים ונפכי צצחית הפרשה לח חזר שמו של ונשה כו"ש צוסיק פרשה פתח צרינו דף רנ"ו ע"ש * וצוה חתקיים קלת ונאור ונחתי נח וצוה עעה הונן שידע צצחיתו הקצוה קירין פרשה חלה ולא חזר שמו של ונשה קצר שנתקיים חס ושלוס ונאור ונחתי נח וצוה ונעוררין הדין לעילא ר"ל ועעה ונאור צדעמו שצוה יחפוש אח ישראל שאין ווי שיגין עליהם * וצחונת עעה צוה דהא וחתה חלה נאונרה קודם עשיית העגל כו"ש צוסיק פרשה ויקהל שלוח צלויי נאור ונח כל חיש וחתיב כחצ קחו ונחמס דייקא ע"ש * והה שלח כחצ שונו צוה הפרשה קוד כוונס צדבר ואין לנו עסק צנסקרות ואדרבא פטירת ונשה שיהי ז' אחר הגין עליהם עכ"ל הקדוש הגם שחצב רש"י ז"ל צפסקוק ויהן אל ונשה ככלתו וגו' שאין ונקודס ונאור צחורה וכו' ע"ש דצני ונה צו"א הרחת לדעת לפי טעות הונן סקצור שנתקיים חי ונאור ונחתי נח חסוצה חיו ונע"י וגם סבור שזה שמונו דור הנדבר היה הכל ונעון העגל חס ערב לצו לחפוש אח ישראל על עון שחטו ונסעודתו של חסוקותם וספלחו לללולא כדאיתא (ונגילה פרק ח' ל"ח) ודיבר דלעורין על צני ישראל ואור ונח דתי הונלך ונלכו של עולם ח"כ עוטיס ולולך הקצ"ה אין שוה להניחם כי אין חסוצה ונע"י וזה היה הכל לפי טעותו חבל ונדכתי וחסתר שהם ידעו חתונת שונשה ונח על ווי ונריצה ולא ונחונת העגל כי היה לרין להוראות חסוצה וחסוצה ונע"י ולא חתקיים כלל חונורו ונחתי נח לזה חונרה ולונוו עלי וחל חחבלו וחל חסותו ובומר ועשו חסוצה * וזה פירוש הנדרש הכ"ל אור הקצ"ה להונן חלנולא לח ונח ונשה ר"ל ויחתי עכ"ל רק היה חס ושלוס ע"ד ונאור ונחתי נח ויהי עוכח שאין חסוצה ונע"י יפה דצרת דלעורין על ישראל עכשיו שונה ונשה ויחתי נח ע"י כשיקה ועל ידי ווי ונריצה וצטל ונאור ונחתי נח וחסוצה ונע"י לזה ויחלו הונן על העץ (וי"ל"פ על העץ צצביל העץ פי צצביל ישראל הנחתיים צצס עץ כונאור הכחצו